

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	5314206370
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5314206370.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu JUDr. J. Y., bývajúceho v O., zastúpeného JUDr. Vladimírom Durajom, advokátom, so sídlom v Čadci, Sládkovičova 1700, proti žalovanému Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, o zaplatenie 3310 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Čadca sp.zn. 4C/136/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. augusta 2016 sp.zn. 10Co/67/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 13. októbra 2015 č.k. 4 C/136/2014-183 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3310 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Skonštatoval, že právne vzťahy upravené Zákonom o energetike č. 250/2012 Z.z. sú právnymi vzťahmi verejného práva, na ktorých prejednanie nemá súd v zmysle § 7 O.s.p. právomoc. Nakoľko však predmetom konania sú otázky súkromného práva, t.j. vzťahy medzi žalobcom - občanom a žalovaným - podnikateľom, ide o vzťah občianskoprávny. Predmetom konania je právo zodpovednosti za vady dodaného tovaru, a to čo do množstva a čo do vyúčtovanej ceny dodaného tovaru. Žalobca po celý čas tvrdil, že nechce od zmluvy odstúpiť od zmluvy, ale žiada, aby vyfakturovaná cena bola prispôbená dodanému množstvu plynu a nesprávne vyúčtovaná kúpna cena odpísaná z jeho účtu, aby mu bola vrátená. Súd prvej inštancie uzavrel, že spotrebu nebolo možné zmerať v príčinnej súvislosti s vadou meriaceho zariadenia a nie v príčinnej súvislosti s konaním žalobcu. Aj pri preukázaní fyzických meraní by sa na veci nič nezmenilo. Stav meradla totiž nebolo možné odpočítať, pretože bolo nefunkčné. Bolo preto nadbytočné ďalej dokazovať, či žalobca sprístupnil alebo znepřístupnil merací prístroj k odpočtu. Nadväzne má žalovaný právo na cenu za dodané množstvo plynu, ktoré v tomto konaní nepreukázal za celé sporné obdobie, preto súd zaviazal

žalovaného, aby vrátil žalobcovi cenu plynu, ktorú vyfakturoval a vyinkasoval z účtu navrhovateľa vo výške 3310 eur. Žalobcovi bolo priznané právo na náhradu trov konania spočívajúceho v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 198,50 eur.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 24. augusta 2016 sp.zn. 10Co/67/2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP. Odvolacie námietky uznal za opodstatnené. Skonštatoval, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vzniknutý pri odbere plynu nie je vzťahom verejnoprávnym, nakoľko nevykazuje žiadne znaky nadriadenosti a podriadenosti typické pre oblasť verejného práva, pričom nadväzne je namieste aplikácia príslušných ustanovení zákona o energetike. Ďalej usúdil, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačným spôsobom nevyplýva právny titul, na základe ktorého bola žalovaná suma priznaná. Okresný súd síce citoval ustanovenia o uplatnení jednotlivých práv zo zodpovednosti za vady dodaného tovaru, avšak v rámci právneho posúdenia veci nepredložil preskúmateľnú úvahu ako priznaný nárok posúdil. Odstránená nebola ani pochybnosť v spojitosti čo tvorí žalovanú sumu, nakoľko žalobca vymedzil skutkové tvrdenia tak, že požaduje vrátenie súm odčerpaných mu z účtu, avšak nebolo zrejmé, čo predstavuje suma 408,69 eur označená žalobcom ako platba za spotrebu plynu. Vzhľadom na vyššie uvedené záverom odvolací súd uviedol, že povinnosťou okresného súdu bude primárne ustáliť čo je predmetom žaloby, následne vykonať subsumáciu skutkových okolností prípadu i pod ustanovenia zákona o energetike a opätovne posúdiť uplatnený nárok.

3. Proti tomuto zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil. Dovolanie dôvodil tým, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Existenciu tejto procesnej vady vyvodzoval z nedostatočne odôvodneného, nejasného a nezrozumiteľného rozhodnutia odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého sa nemôže riadne brániť, produkovať tvrdenia a dôkazy, keď mu podľa neho nie je známe, ako sa odvolací súd v konkrétnej skutkovej a právnej rovine vypořiadal so závermi súdu prvej inštancie a tvrdeniami v rovine podaného odvolania, ktorým bol odvolací súd viazaný, pričom následne nie je ani zrejmé akými skutkovými a právnymi závermi má byť viazaný súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 a 3 CSP.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi odvolacieho súdu a navrhol dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či je podané dovolanie prípustné. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť ako procesne neprípustné. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V prejednávanej veci dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Zrušovacie rozhodnutie odvolacieho súdu je upravené v § 389 CSP. Dané ustanovenie vypočítava štyri prípady,

kedy odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dôvody uvedené v § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a d/ sú procesnými dôvodmi, t.j. pri ich splnení odvolací súd vec vecne neprejednáva, pretože sú tu prekážky procesného charakteru, kvôli ktorým musí odvolací súd rozhodnutie zrušiť. Dôvod vymedzený v § 389 ods. 1 písm. c/ znamená, že odvolací súd sa zaoberal meritom veci, skúmal vec po skutkovej aj právnej stránke, avšak dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie. V dôsledku tejto skutočnosti nemohol súd vo veci meritorne rozhodnúť, napriek tomu, že sa vecou samou vecne zaoberal. V danom prípade odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil späť na ďalšie konanie. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani ktorým sa konanie končí.

9. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

10. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.